

Redacția:
Strada Beriului Nr. 2.

Toate manuscrisele ce privesc conținutul foii sunt a se adresa redacției.

Manuscrisele nu se inapoiază — Epistole nefrancaze nu se primesc.

Un număr costă 16 bani.

ACTIVITĂȚEA

Foaie politică, economică, socială și literară.

Administrația:
Strada Beriului Nr. 2.

Prețul de abonament:
pe an 8 cor., pe 1/2 de an 4 cor., pe trei luni 2 cor.

Pentru România și străinătate:
Pe an 20 franci.

Inserțiunile se acordează conform tarifului obicinuit.

EDITOR, PROPRIETAR ȘI ȘEF-REDACTOR:

DR. AUREL MUNTEAN

Apare în fiecare Joi.

REDACTOR RESPONSABIL:

LAURIAN BERCIAN

Candidări odioase.

Aflăm că în mai multe cercuri se candidează niște Români de naștere, dar' cu simțiri străine de interesele noastre naționale.

O spunem aceasta pe față, deoarece acei indivizi regretabili singuri declară, că sunt aderenții programului așa numit »liberal«, dar' mai bine-i zicem guvernamental.

Rătăciți de aceștia totdeauna au fost.

Noi îi considerăm de creaturile indirecte ale pasivității, care între atâtea rele, ne-a adus și acest rău pe cap.

Acești oameni sunt conduși de ambițiune falsă personală, voesc să facă servicii de lingușitori guvernului, în detrimentul cauzei noastre.

Declarând ei, că primesc programul guvernului fără nici o rezervă, adecă și în chestiile naționale, școlare și bisericesti, apoi acești oameni se desbracă de caracterul lor român.

Ei singuri se elimină din sinul nostru, deși s'au născut ca Români, din părinți români, cari de bună-seamă n'au gândit, că dau naștere unui următor, care învățând ceva carte, apoi se va lăpăda de datorințele fiecărui Român cinstit, de datorința: a lupta pentru justele noastre pretensiuni, cu toată puterea sa intelectuală, și cu toată energia unui bărbat întreg.

Noi protestăm cu toată indignarea, că acest soi de oameni se folosesc de masca, că ei sunt »activiști«, și ca Români voesc să între în lupta parlamentară!

Onor. ziar »Drapelul« care, regretăm din inimă, că persistă pe lângă susținerea tacticii dovedită prin o lungă experiență, de atât de stricătioasă pentru cauza noastră națională, trebuie că e cu mult mai adânc în judecata sa, decât să fi putut fi, nici un moment în credința, că noi nu reprobăm în modul cel mai rezolut, pașii acelor Români de naștere, dar' străini de simțăminte, cari aleargă după mandate pe basa programului guvernamental.

Convingerea noastră este, că numai acel Român poate pretinde dela alegătorii români, să voteze pentru el ca Român, care apoi și în parlament va lucra și vorbi din inima poporului român.

Noi svîrcolirea acestor domni în mocirla intereselor personale nu o considerăm de »activitate«.

Modul prin care ei ca »Români« cerșesc voturile române, și noi îl considerăm, de o apucătură peste măsură imorală.

Iată ce am scris noi încă prin Maiu a. c. despre activitatea politică, cum o înțelegem noi:

«Suntem convingși, că activitatea politică numai atunci va avea rezultate favorabile, numai atunci va contribui la rededeptarea poporului nostru, făcându-l conștios de drepturile sale naționale, și numai atunci putem conta la însuflețirea acestui popor bun, dar' neglat, părăsit de atâta timp îndelungat, dacă: bărbații cari vor intra în parlament vor reprezenta acolo cu toată bărbăția și numai cu pregătire serioasă, dar' și cu toată realitatea, interesele noastre naționale; să zicem: dacă vor vorbi din inima poporului, și încă una: dacă vor avea și talentul recerut, ca să corăspundă chemării lor atât de însemnate și grele.

Apoi să fie și caractere integre, pe cari să nu-i poată seduce dela datorințele lor nici terorizări, nici măguliri, nici oare-cari favoruri; să nu fie conduși de interese individuale, »de a-și face trebușoarele lor« prin deputăție.

Dacă care-va dintre dnii reflectanți la mandate de deputat crede, că nu are toate calitățile sus amintite, apoi îl rugăm pe conștiința lui, să nu alege după mandat.

Fără acele calități, toată truda de-a câștiga un mandat de deputat, se reduce la motivul de-a servi unei ambițiuni false, ce nu poate folosi, ci numai va strica cauzei naționale, și va compromite și tactica, pentru care noi din toată inima ne înșuflețim.

Ar fi un pericol aproape ireparabil pentru cauza noastră națională, dacă ar ajunge oamenii necapabili de datorințele mari, în parlament.

Fie și puțini, fie și unul; dar' să fie cu trup cu suflet adevăratul reprezentant al pretensiunilor noastre atât de drepte!

Noi nu detragem din meritele nimănui, dar' nici nu ne este meseria a face elogiū nemeritate nimănui. Causa mare ne și impune, ca în punctul deputăției să fim cât se poate de riguroși în pretențiunile noastre referitor la calitățile candidaților.

Nu-i destul să fie născut Român, nu-i destul să fie om de omenie și demn de toată încrederea, nu-i destul să aibă voință bună, e de lipsă să aibă puterea de a-și realiza voința, apoi să știe și aplica acea putere intelectuală cu prospecte de rezultat.

Dnii candidați, pe cari noi nu-i numim, vor ști aștepta vorbele noastre și vor ști mai pe sus aștepta însemnătatea datorințelor ce-i așteaptă pe acei puțini bărbați, cari vor avea fericirea a-și putea pune puterile lor în serviciul națiunii; purtând lupta parlamentară cu toată bărbăția și cu toată mândria!

Vă rugăm, domnilor, așteptați cele spuse. Așteptați, apoi pașiți, ori nu pașiți!

Nimic, decât interesul cauzei drepte să vă îndemne! atunci veți decide corect!

Cine a cetit acestea, suntem convingși că ne cunoaște.

Dacă toți ca unul intrăm în activitate politică, puterea obștei române era cu mult mai mare, decât să fi fost posibilă astfel de aventuri provocate de mândrime particulară.

„Teatru român“.

— Șimleul-Silvaniei, 1, 2, 3 August n. —

Salutăm cu bucurie adunarea societății »pentru crearea unui fond de teatru român«, și-i dorim succes în munca pregătitoare pentru întruparea idealului urmărit de ea.

Iniințată prin însuflețirea unor bărbați cu inimă pentru soartea poporului român, societatea »teatrului român«, prin munca neobosită a conducătorilor și spiritul de jertfă al obștei românești a ajuns, ca azi între obiectele de pertractat cu prilejul adunării din ăst an locul de frunte să-l ocupe »ideile referitoare la iniințarea teatrului român«.

Societatea astăzi dispune de o avere aproape de 300.000 de coroane, avere, ce până la punerea în praxă a ori-cărui plan ce s'ar primi, va întrece binisor suma asta, căci cel puțin un an doi recer lucrările pregătitoare.

Succesul ajuns până-acum însă nu trebuie să ne seducă să ne dăm în brațele unor nedejdi sangvinice, nu ne îndreptățește să zicem, că am ajuns ținta: avem un fond considerabil, teatrul se poate deci iniința în ori-ce moment, căci tocmai acum urmează partea mai grea a muncii! Zeci de ani ne-au trebuit să adunăm acel fond și ajunge un plan prea pripit, ca în doi-trei ani să ne vedem nevoiți a începe din nou.

Avem un fond oareși-care, nu ne lipsește dar' decât: teatrul cu recuizitele lui de scenerie, actorii și un repertoriu bogat, tocmai lucrurile de căpetenie.

Că n'avem să ne gândim la un »palat de teatru român«, gând ce și-se impune în momentul întâiu, a arătat convingător secretarul societății,*) dl Vasile Goldiș. Abstrăgând dela împrejurarea, că fondul de care dispunem acum pe departe nu-i de ajuns să acopere spesele zidirii unui »palat« potrivit, pentru noi totuși ar reprezenta numai un capital mort. »Palatul« departe de a aduce venituri, întreținerea lui ar recere an de an sume noi, dat fiind că trupa teatrală numai 1—2 luni ar sta într'un centru! Neputându-ne gândi decât la o trupă ambulată, cu atât mai puțin nu ne putem gândi la un »palat«, care mai mare parte a anului ar sta gol!

Ar fi dară ca trupa să dea reprezentațiile în salele, în cari și până acum se aranjau festivitățile Românilor din diteritele noastre centre.

Ce privește organizarea trupei teatrale sunt de acord cu dl secretar: trupa, la început cel puțin, nu va putea consta numai din actori stabili, ci va da reprezentațiile cu concursul diletanților nostri. Ce privește repertoriul s'a

făcut deja un început prin »biblioteca teatrală«, început, durere! fără mult rezultat, căci precum se poate vedea și din raportul despre mișcarea teatrală la noi*), tocmai piesele publicate în biblioteca amintită au fost mai rar jucate. Causa acestui nesucces nu trebuie s'o căutăm însă într'atâta poate în alegerea greșită a pieselor publicate, ci mai ales în împrejurarea, că reprezentațiile s'au dat toate de diletanți, cari firește au ales parte piese mai ușoare, parte piese în cari unul și altul au mai jucat! Când o să avem însă odată o trupă »de actori stabili«, sau mare parte »stabili« nu vom mai fi nevoiți să alegem tot piese ușoare, scurte și cunoscute, căci actorii luând asupra lor rolurile mai lungi și grele, diletanții vor avea rolurile mai scurte și ușoare.

Am fi ajuns acum la un punct, în aprecierea căruia părerea noastră diferă de a domnului secretar.

Spre completarea repertoriului dl secretar propune anume: retipărirea sau tipărirea pieselor mai des jucate de diletanții nostri și scrierea de concursuri pentru piese noue, originale. »N'avem însă să cerem piese, cari să corespundă întru toate recerșințelor »dramaturgiei hamburgice«, piese de felul celor de Schakespeare, Moliere, Sudermann... ci piese mai în raport cu starea noastră culturală« — adaugă domnul secretar.

Noi din contră suntem de părere că, admițând escrierea de concursuri, ar trebui să dăm un avânt și literaturii dramatice, admițând la concurs și premiând nu »piese, cari deși nu corespund întru toate dramaturgiei hamburgice« dar' sunt cu predilecție jucate — ci piese de valoare literară, căci piese slabe avem de ajuns și se scriu zilnic și fără premiere! E doară caracteristică modestia scriitorilor nostri cari »nu cer honorar«!

Că până acum s'au jucat numai piese, cari, după cum recunoaște și dl secretar, sunt lipsite de valoare literară, e a se atribui împrejurării atinse și mai sus, că până acum n'am avut decât diletanți, cari nu aveau nici vremea, nici voia și înainte de toate nici puterile să studieze un rol mai mare și greu!... Dela niște actori însă cari au studiat, anume trimiși să studieze, prin București, Viena și Berlin suntem îndreptățiți să cerem mai mult decât dela niște simpli diletanți, și trebuie să le dăm și prilej să ne arete talentele lor în piese clasice române, căci pentru-ca să joace roluri din piesele slabe și sarbede, ce le joacă diletanții nostri, nu e nici o lipsă, să-i trimitem la Viena, Berlin ș. a.

Un lucru a trecut dl secretar cu

*) Anuarul IV: Idei referitoare etc.

*) Anuarul IV.

vederea. De acord, că la început n'o s' putem forma o trupă completă de actori stabili, ci numai o trupă mai mică, care s'și recruteze apoi celelalte puteri dintre diletanții centrelor unde vor da reprezentații, dar' e lipsă și de un conducător artistic, de un regisor! Secretarii propuși de dl Goldiș, se vor putea îngriji de un repertoriu bun și corespunzător scopurilor culturale ale teatrului, dar' direcția artistică va trebui să fie în mâinile unui bărbat specialist, care va avea să împartă rolurile, să supravegheze studierea lor și să se îngrijască de decorațiile corespunzătoare...

Iată dară munca grea ce așteaptă acum viitoarea adunare de constituire...

Fie, ca lucrările ei să fie încununate de succes!

PASIVITATE sau ACTIVITATE?

de

Dr Eugen de Leményi.

VII.

Pentru-ca să nimicească pe Unguri materialiceste, Evreii au trezit instinctele cari dormitau în sufletul poporului unguresc și astfel s'a început în această țară o risipă ne mai pomenită, care a avut de urmare, că afară de averile bisericesti o mare parte din proprietatea de pământ a ajuns în mâinile Evreilor, ear' câtă a mai rămas în mâni ungurești, e atât de împovărată cu datorii făcute la Evrei și băncile evreesti, încât azi-mâne va ajunge și aceea prin licitațiune publică în mâinile lor, după cum ajung în mâinile lor și toate acelea moșii ale statului, cari se parclează pentru scopuri de colonisări.

În general seamănă a fi tragicul națiunii ungurești, că din toate câte se fac pentru întărirea elementului maghiar, numai jidovimea internațională profită.

Evreii însă nu s'au mulțămît cu aservirea Ungurilor pe teren economic, ci pentru-ca s'și asigure pe vecie ceea-ce și-au agornisit pe căile permise de morala mosaică, au trebuit să subjuge pe Unguri și în privința intelectuală. Națiunea politică ungară, care face astăzi vre-o 18.000.000 suflete și constă afară de Unguri încă din șapte popoare diferite, dintre cari în privința intelectuală fie-care se poate măsura cu naționalitatea maghiară: era foarte bine în stare să producă atât inteligență câtă corespunde recerînțelor unui stat modern. Contingentul necesar de inteligență firește l'ar fi dat fie-care naționalitate din țară, corespunzător numărului seu și calităților sale intelectuale.

După-ce Ungurii, chiar dacă ar fi un element cu mult mai superior de cum sunt

în faptă, numărând cel mult 7 din 18 milioane ale locuitorilor acestei țeri, nu au fost în stare să producă atâtă inteligență câtă este de lipsă pentru acoperirea recerînțelor unui stat de 18 milioane, ear' Evreii voiau să se facă indispensabili Ungurilor, a zăcut pentru ei foarte aproape ideea să înstrăineze pe nemagiari de Unguri, și astfel să depărteze pe nemagiari dela viața statului, silindu-i totdeodată pe Unguri să acopere deficitul de inteligență, care neapărat trebuia să se nască prin depărtarea nemaghiarilor, cu inteligență evrească și întru-cât aceasta nu era de ajuns, prin favorizarea imigrațiunii elementelor semite din toate țările vecinașe statului ungar.

Pentru-ca să poată realisa Evreii această idee, au avut lipsă de opiniunea publică, resp. au trebuit să schimbe opiniunea publică deja existentă, astfel, după cum corespundea ea intereselor lor. Au făcut deci earăși aceea-ce era foarte natural, au pus mâna pe întreaga presă maghiară și cu ajutorul acesteia au aruncat în masele poporului maghiar parolele despre »superioritatea elementului maghiar«, despre »națiunea singură alcătuitoare de stat« — »ideea de stat maghiar«, — națiunea unitară magiară«, ear' aceste devise, cari gădăleau în mod colosal dorul de mărire al Ungurilor, i-au scos pe sermanii oameni din sărite. Pe de altă parte presa ovreită a început a »negri pe cetățenii nemaghiari, denunțându-i ca trădători de patrie, daco-romaniști, panslavisti, pangermaniști, etc.

Gărgăunii băgați în creerii poporului maghiar au avut efectul dorit de Evrei. După-ce Ungurii în timpul dela 1849 până la izbucnirea războiului cu Prusia, și chiar și după aceea, și până în ziua de astăzi, au conspirat cu toată lumea în contra monarhiei habsburgice (vezi Kossuth, Tűr, Klapka, Riemler-Pázmány, Rimler-Ugron etc.), bătaia dela Königgrätz le-a aruncat în poale tot ce au dorit! O Ungarie, ca stat de sine stătător, cu un rege încoronat, cu regim propriu și parlament propriu, având cu Austria comunitate basată pe principiul de paritate numai în privința acelor necesități de stat, cari rezultau din uniunea reală, existentă și astăzi între Ungaria și Austria.

Sub scutul lui Bismarck, condus pe deoparte de ura pe care o avea în contra Austriei, ear' pe de altă parte de grupul financier Rotschild-Bleichröder, cu care Bismarck sta în relațiuni foarte apropiate, și în fine sub păvăzai întregii alianțe israelite și-a început regatul marian, »anopera de consolidare«.

Conform receptei ovrești s'a început un războiu de exterminare în contra popoarelor nemaghiare.

Elementele nemaghiare au fost scoase din dietă, din oficiile de stat, și din cele administrative.

S'a decretat, că este în contra intereselor statului, ca nisuițele naționale, culturale și economice ale popoarelor nemaghiare să fie spriginite din partea statului, a aceluiași stat, pe care majoritatea nemaghiară a locuitorilor sei îl susține din sudoarea feței sale,

fără ca să primească în schimb nici cel mai mic favor.

Denunțarea, calumnia, lăpădarea de neam, de biserică și de numele erezit dela moși și strămoși, sunt decretate virtuți cetățenești.

Crucea, emblema regatului marian, este zilnic batjocorită și călcată în picioare din partea neomaghiarilor, cari mereu sosesc în număr considerabil din Galiția, Bucovina și Rusia.

Cu un cuvânt, un cancan — sau mai bine zis un csárdás — nebun s'a deslănțuit în țările coroanei S-tului Stefan în jurul ideii de stat și a vițelului de aur, un joc care se mișcă într'un cercul viciuos, ne mai pomenit într'un stat care pretinde a fi stat de drept și provăzut cu cultură europeană.

Pentru-ca să aduc numai un singur exemplu, amintesc, că Evreii îi sug pe bieții Sécui până în măduva oaselor; aceiași Evrei însă varsă lacrimi de crocodil asupra stării miserabile în care se află Sécuii. Aceiași Evrei fac moțiuni peste moțiuni în privința ameliorării sorții Secuilor prin colonisări pe moșii de ale statului. După-ce s'a întemplat însă colonizarea, firește earăși aceiași Evrei vin și le iau pe nimica tot ce au primit dela stat, și sermanii coloniști se întorc earăși acolo de unde au plecat, cu mult mai săraci și mai amărâți decât cum au fost înainte de colonizare. Astfel s'au sfârșit toate colonizările pe cari le-a inițiat guvernul, și e caracteristic, că cu toate desastrelor suferite, se colonizează mai departe.

Un alt exemplu, pe care l'aș putea aminti din cauza actualității sale, este »casul Egan«. În calitate de comisariu ministerial a fost trimis acest Ungur, om de onoare, din partea guvernului în mijlocul poporului rutean, pentru-ca să studieze cauzele miseriei în care se află acest popor »sincer aderent al ideii de stat maghiar«. Sinceritatea aderenței Rutenilor la »idee« sunt silit să o cred și eu, din simplul motiv, că deși există și la noi ținuturi, în cari miseria nu e mai mică decât la Ruteni, cu toate acestea nu și-a luat până acuma nici un singur comisariu ministerial osteneala de a ne cerceta și pe noi.

Omul de omenie Egan vine între Ruteni, află că poporul de faptă se află într'o stare miserabilă, ear' cauza este Evreimea. Îndată ce a riscat Egan aceste cuvinte nesufimice, imediat a fost rechemat la Pesta și după-ce a fost dăscălit cum se cade, i-s'a dat un adlatus cu numele Paris și în societatea acestui domn a plecat Egan earăși între Ruteni, pentru-ca să studieze mai de parte necazurile lor.

Pe Egan, ca om cinstit, puțin l'a genat dl Paris. Și-a continuat scrupulele sale fără să iee în considerare denunțările continue ale adlatusului, impus de Evreime. Egan firește a avut noroc cu aceea, că a avut la spatele sale pe un alt om de cinste, pe ministrul de agricultură Darányi, care pentru a pune capăt intrigilor lui Paris, în plin parlament a de-

clarat, că insinuările lui Paris sunt mincinoase! Egan e om cinstit și poporul rutean e »aderent sincer al ideii«.

Acest mic desastru a iritat pe mulții nostri »concetățeni« de relegiunea mosaică într'o astfel de măsură, încât imediat au pistolit o conjurațiune a Rutenilor în contra »ideii de stat maghiar« și au declarat pe sermanii oameni de »trădători de patrie«.

Scandalul Szelle.

Szelle atotputernicul. — Falimentul. — Curia-discreditată. — Concluziuni.

Advocatul r negat Szelle József din Arad puțin a lipsit ca să nu ajungă un tel de mijloc cu care să-și sparie mamele copiii. După cele ce s'au descoperit în contra lui, nu e eschis ca să ajungă și drept mustră de spe-rictoare.

Avid după bani, Szelle nu cunoștea ce-i mila. Cine-i cădea în mână, nu mai scăpa cu averea întreagă. Nu zic că i-o fura, dar' i-o lua așa cu buna, cu paragrafi, cu timbrele. Cu toate astea însă clientela îi era foarte mare. Oameni nepățiți se duceau la el ca să facă proba, de multe-ori foarte costisitoare

Ajuns la avere de peste un milion, Szelle s'a apucat de meșteșugul usurarilor. Meseria însă, în abatere dela colegii lui, și-o practica după un nou metod. Dădea bani la oameni de influență și pe lângă camete grase mai storcea și alte favoruri, hatăruri câte-o sentință favorabilă într'un proces desperat. La cei-ce îi erau creditori pur și simplu nu le plătea din ușor de înțelesul motiv, că i-s'ar fi scărițat averea. Intre aceștia se numărau și clienții cari îi dădură plenipotențe să-i represinte.

Unii dintre ei au cerut secestru pe averea lui Szelle, pentru datorii de vre-o 300.000. Szelle însă, om practic, își transcrisese averea pe numele soției și creditorii era p'aci-p'aci să rămână, cum s'ar zice puțin buzași, dacă un avocat inventios nu descuia casele lui Szelle, în absența lui din Arad

În case s'au aflat, după-ce și creditorii au căscat: hârtii de valoare, cambii, etc., din care pe de trei ori atâția creditori i-se puteau achita.

Dar' cu eșirea la iveală a cambiiilor s'a mai aflat ceva în lăzile cele de fer: scrisori private către judele dela Curie, mai înainte Koch, azi Kormos Adolf, precum și scrisori sosite dela acesta. Kormos cerea bani »împrumut« și asigura pe Szelle că nu va perde procesul; că el, Kormos, a informat pe cei chemați să judece cauza apelată de Szelle. În aceeași ladă s'a mai aflat și un schimb de peste 40 mii al directorului trupei teatrale din Arad, Leszkay András, apoi o hârtie a

FOIȘOARA

BLONDINEI

(Dedicație.)

Motto: De ce tot vîd neconținut
Și ori unde m'aș duce,
Surisul tîu cel strălucit
Și fața ta cea dulce?

Mă întreb adese-ori, de ce și pentru-ce? dar' răspuns nime nu-mi poate da, însumi nu înțeleg, destul că... te vîd neconținut...

— Cercat-am une-ori să caut a mă distra-ge, să cerc a face ca chipul tîu să dispară din memoria mea, dar' încercarea mea este vană.

Sunt nemulțămît în internul meu, ori cu poetul vorbind: »Eu nu știu de ce n'am pace, nu știu de ce plîng mereu, toată lumea rău îmi face, și ce am nu știu nici eu.«

— Așa îmi pare, dar' când mi-aduc aminte de ochi albaștri, atunci tresar, și chipul tîu se presintă ca un spirit, plutind înaintea vederii mele; atunci închid ochii pentru-ca neconturbat de alte priveliști, să mă delectez în această vedenie și să mă închin ei zicîndu-i: »mai stai puțin!«

În viață întâlnești câte o ființă une-ori,

pe care e destul s'o vezi odată, pentru-ca să nu o mai uiți nici când, față de care te simți atât de aproape, atât de sincer, și atât de încrezut, par'că de secolii întregi o cunoști, și la care privind, dintr'o clipă ai înțeles mai mult decât din conversații lungi cu alții...

— De când te-am văzut în cerc restrîns, pe când erai atât de estetic gătită, ear' albinele ce sburau în jurul nostru, îți admirau și ele farmecul; și în grădină în mijlocul roselor frumoase, eu altă rosă care să-ți fie superioară n'am văzut; de-atunci mai ales nu pot uita câtă inocență există în ochi albaștri, câtă bunătațe transpiră din o față blondă și cât farmec conține surisul-ți strălucit!

Apoi altă întâlnire, în loc străin, când impresiile căștigat s'au potențat, ear' de-atunci... »peste munți și prin coline, totdeauna rătăcesc, căutînd pace dar' suspine, preste tot eu întălnesc!«

— Dar' ce-ți spun eu de acestea?

Doar ochii tîi cei înțelepți au putut observa totul, ei au putut vedea cu cât nesași îi privesc, și câtă căldură aprind în inima mea atunci când îi pot privi.

Nu ți-am spus nici un cuvînt de iubire, nu doar că n'ași avea cuvinte, dar' atunci când iubești atât de curat, buzele par'că nu vor a spune ceea-ce inima simțește, singuri

ochii se fac trădătorii dispoziției interne a eului...

— Am visat odată, că un înger blond cu ochi vineți, cu o privire senină, se coborîse din sfere mai înalte în brațele mele, și Doamne... de câtă fericire eram cuprins, vîzîndu-mi idealul lângă sinul meu...

»Un vis frumos tîu visul meu, mi-se părea că sunt al tîu, ședeam la sinu-ți amoros, era era un vis frumos. Atunci știui că eu trăesc, și chipul tîu cel îngeresc, mă trans porta în paradis, era era un dulce vis. În ochiul tîu vîzui curat, tot ce natura a creat, frumos, real și măestos, era era un vis frumos... Dar' vai deliru-mi dispărî, și cu-al meu vis »te-ai dus și tu«, și singur stam cuprins de dor, ah fugi tu vis înșelător!«

— Da, așa fî visul meu, și lacrimi ferbinți vîrsai la deșteptare, vîzîndu-mă înșelat de el.

Și de-atunci, în taină mă închinam într'una aceluî îngerăș, dar' dispărut-a, ear' eu drept souvenir a visului meu, cînt adese-ori tristul cîntec: »Ah toată viața mea cu ea aș fi trăit, și negre zile »ea« nici când n'ar fi avut!«

Brunet.

Cuția miraculoasă.

În nădejdea slugii
Dai de fundul pungii.
Ochiul stăpînului îngrășă via.
(Proverbe române.)

Unei femei îi rămăsese dela bărbatul său destulă avere, dar ne mai fiind cine să îngrijească, i-se întempla tot felul de nenorociri și averea ei scădea mereu. În totdeauna se gîndea ea ca să descopere mijlocul de vindecare al rîului.

Odată, se duse ea la un pustnic bătrîn, ce locuia într'o pădure, îi povesti triste-le sale împrejurări și zise: »Nu e lucru bun în casa mea de-mi merge așa rău! Nu știți d-voastră mijlocul prin care eu ași vindeca rîul?« Pustnicul, un bătrîn înțelept și iscusit, bun, blînd și milostiv, înțelese la moment că trîndăvia e cauza nenorocirilor ei, o rugă să stea puțin, și îi aduse o cutiuță pecetluită zicîndu-i: »vezi, această cutiuță, conține mijlocul de vindecare. Trebuie s'o porți un an întreg, de trei ori pe zi și de trei ori pe noapte, în bucătărie, în pivniță, în grajdii și în fine în toate colțurile casei, cum și pe toate moștile tale. Dar' să mi-o aduci earăși peste un an.« Femeea puse mare încredere în cutiuță și o purta totdeauna cu sirgînță împrejurul acareturilor sale.

dir. de teatru din Casovia, prin care recunoaște că el e numai director fictiv, teatrul fiind al lui Leszky.

*

Desfacerea lăzilor lui Szelle a fost egală cu desfundarea unei mine, din care năpădește aer gazos și infect. Opinia publică e alarmată de scandalul Szelle și și mai alarmată de pătășenia lui Kormos, care s'a făcut vânzător pe bani al sfintei dreptăți.

Cei cârpiți de Szelle respiră azi mai ușor, căci știu că Szelle va fi dat pe mâna legii, înainte de a lua drumul înspre Lipsca, unde a zis că vrea să se așeze. Creditorii lui Szelle își recapătă pretensiunile, ear' banca »Victoria« din Arad încă și-a primit cele 25.000 pe cari nu înțelegem cum de le-a împrumutat așa de ușor, pe lângă un cambiu girat chiar de Szelle. Dar' Szelle a fost Szelle și așa se vede că înaintea unei bănci românești de trampa »Victoriei« mai mult a numărat decât Românii vrednici de credit, pe care »Victoria« nu odată îi respinge. Din pățania Szelle credem că se vor cuminti d-nii din direcția »Victoriei«.

*

Intre juzii tribunalului din Arad și între cei ai tablei din Oradia și firesc lucru și între cei din Pesta, e o mare neliniște. Presa ungurească amintește nume compromitate. Renegatul român Bilkey Pap Mihály, de origine din Sătmăr, zice-se că încă a fost mituit de Szelle pe vremea când era jude de tribunal în Arad. Pap neagă mituirea.

Influența sa Pap Mihály și-ar fi pus-o în procesul falimentului Sonenfeld-Bing, când masa-curatorului Szelle, activele de 100.000 le-a făcut nevzute ori le-a transformat în speșele sale advocațiale. Se înțelege de sine, că advocații arădani suspicionează pe cei-ce au dat concursul lui Szelle József.

*

Mai săptămânile trecute avocatul baron Axterde Adolf din Chișineu, ginerele preotului român Petrița din Macea, a fost osândit la temniță ordinară pentru purtarea necinstită față de clientelă. Un alt avocat Dr. Hász Sándor, după-ce a păgubit o mulțime de Români a luat-o la sănătoasa înspre America. Acum a venit scandalul Szelle din Arad.

*

Am zis că Szelle de mult operează cu apucăturile lui moderne. Și operează în un oraș locuit și de Români și într'un comitat locuit mai numai de Români. Câți clienți români va fi avut Szelle, Dumnezeu știe. Dar că trei din patru părți se jelua în gura mare, numai surzii n'au putut să audă. Numai surzii și ramoliții dela »Tribuna Poporului« și dela »Biserica și Școala«, care n'au avut un cuvânt de indemn către poporul, ale cărui interese ci-că le apără, pentru a-l abate de a se băga orbii în latele lui Szelle.

Organele pretinse naționale în schimb

Când merse ea în prima zi, în pivniță, găsi servitorii săi scoțând pe furii urcioare cu vin. Mai târziu, în bucătărie, ea găsi servitoarele făcând la plăcinte. În fine, când merse în grajd, găsi vacile neingrijite, caii n'aveau nici fân, nici orz; apă de loc și erau neșesălați.

Astfel descoperirea ea zilnic toate greșelile și le îndreptă. Până aici, când îi mai călcăse ei piciorușele în pivniță, în grajd și în bucătărie? Avea dispreț pentru muncă și vedeți unde o dusese aceasta! Remediu era supravegherea și munca pe care ea în neștiință le considera acum ca ceva miraculos. Numai credința avu și credința o mântui.

După-ce trecu anul, ea merse cu cutiuța la pustnic și-i zise satisfăcută: »Totul merge bine în casa mea. Lasă-mi cutiuța încă un an, căci ea conține un mijloc excelent de îndreptare, mijloc pe cari numai cei sfinți îl au.« Pustnicul pulni de ris și vorbi: »Nu pot să vă mai las cutiuța. Mijlocul ce e ascuns în ea, l-aveți și d-voastră.«

El deschise cutiuța, și ce să vezi? Nu era nimic într'însa decât o mică foaie de hârtie, pe care sta scris:

«Toate atuncia bine 'ți merg,
«Când avutul t'eu întreg,
«Singur îl administrez
«Și 'n altul nu te increzi!»

însă au început goană contra advocaților români Dr. St. C. Pop, Dr. I. Nemet, Dr. T. Popescu și alții. Ba numitele organe au mers cu obrăznicia până acolo, că îl lăsa d. p. pe Ciorogariu să provoace preoțimea și dascălimea să-și tragă consecuențele față de Dr. Pop, adevărat să nu-i mai cerceteze cancelaria.

Orbii dela cele două ziare împingeau deci indirect clientela română în cancelaria unor nemoteni și în a celor de trampa lui Szelle, pe urmele căruia banca lor 25.000 era să piardă.

Veni-și-vor în minte după descoperirea scandalului Szelle, noi nu știm. Una însă știm, că cei dela »T. P.« și dela »B. și Ș.« prin agitațiile lor necinstite și neromânești mai curând ori mai târziu, dar' la tot cazul mai curând decât mai târziu, vor ajunge să se poată fali cu același nume, ca în ziua de azi—Szelle József.

Arad, 20 Iulie 1901.

Delamurș.

Convocare.

Subscriitorii acțiilor institutului de credit și economii »Dacia«, societate pe acții în Orăștie, se invită prin aceasta în virtutea §-lui 154 al legii comerciale la

adunarea generală constituantă

care se va ținea în Orăștie, Luni la 19 August n. 1901 (Schimbarea la față) după amiază la 4 ore în localul redacției »Activitatea«.

O B I E C T E L E:

1. Raportul fondatorilor.
2. Constatarea subscrierii capitalului social.
3. Stabilirea statutelor societății.
4. Constituirea societății cu 100.000 coroane.
5. Alegerea direcțiunii.
6. Alegerea comitetului de supraveghere.
7. Absolvarea fondatorilor de responsabilitatea normată în §. 152 al legii comer.

În sensul §-lui 155 al legii comerciale la aceasta adunare fiecare acție subscrisă dă un vot, mai mult de 10 voturi însă nime nu poate exercita, ear' subscriitorii pot participa la adunare sau în persoană sau prin plenipotențiați, cari încă trebuie să fie acționari.

Din ședința fondatorilor societății pe acții »Dacia«, ținută la Orăștie în 28 Iulie 1901.

Dr. Aurel Muntean m. p.,
președinte.

Dr. Silviu Moldovan m. p., Laur. Berecian m. p.,
m. fondator. secretar.

NOUȚĂȚI

— *Expoziția aranjată de »Reuniunea meseriașilor români din Sebeșul-săsesc«*, după-ce a fost vizitată de numeroși spriginitori ai clasei noastre de mijloc dela ziua deschiderii ei (sărbătoarea Sf. Petru și Pavel) a fost închisă ieri, Duminecă, cu mare solemnitate. La sărbătorile de închidere și la distribuirea premiilor au participat reprezentanții asociațiunii meseriașilor români din Brașov, de ai »Reuniunii sodalilor români din Sibiu« de ai reuniunii din Seliște, Orăștie, Alba-Iulia, apoi reprezentanți de ai meseriașilor din Poiana, Mercurea. Juriul s'a compus din meseriași din amintitele localități, având de membri suplenți pe presidenții respective vicepres. Reuniunilor amintite. Premiaș cu bani au fost singur învățăceii expoșanți, ear' ceilalți au primit diplome și di-

plome cu laudă. După încheierea expoziției meseriași întruniți în conferință, au deliberat asupra mai multor chestiuni de interes vital pentru meseriași. Sara reuniunea din Sebeșul-săsesc a aranjat o convenire declamatorică musicală, succasă din toate punctele de privire.

— *O crimă groaznică.* Din Bran 'i-se scrie »Gaz. Trans.«, că în noaptea de 26/27 Iulie șase hoți au pătruns în casa primarului Miron Tătoiu, au rănit grav pe soția acestuia și pe el, au luat apoi mai multe hârtii de valoare, parale și cheile dela casa băncii »Persimonia«. Alarmă fiind vecinii, criminalii au fugit, ear' răniții au fost bandagiați de harnicul tânăr medic-doctorand G. Stoian, care nădejduște să scape de moarte pe nenorociiți jăfuiți. Hoții sunt urmăriți și probabil vor fi prinși, de oare-ce doi dintre ei au fost recunoscuți de băiatul dlui Tătoiu, George, elev în gimnasiul din Brașov.

— *Adunarea generală și expoziția Reuniunii agricole a Sașilor ardeleni* se vor ținea în Orăștie și sunt fixate pe zilele dela 21—24 Septembrie a. c. La această expoziție, care este aranjată de Reuniunea cerc. agricolă săsască din Orăștie, vor fi expuse următoarele grupe: I. *Animale:* vite de rasa Pinzgau, încrucișeri din rasa animalelor nobile cu rasa indigenă; cai, galige și albine. II. *Plante:* bucate, plante tuberculoase și rădăcinoase, plante comerciale și de nutreț; legume, poame, struguri, flori etc. III. *Industria agricolă:* lapte, unt, brânză, unsoare, făină, oleu, aluat și a., vin, rachiu, oțet, ș. a., miere, ceară, turte cu miere, in, cânepă, lână, mătasă, tort, țesături etc. IV. *Mașini:* requisite, mijloace de învățământ.

În ziua ultimă, adevărat în 24 Septembrie se vor ținea prelegeri. Învățătorul de agricultură P. Hebert va ținea o prelegere despre vitele de Pinzgau și grădinarul suprem L. Fischer va tracta tema: Privire asupra culturii raționale a pomilor.

Publicul român din Orăștie și jur este recercat a lua în privire expoziția compatrioților sași precum și ascultarea prelegerilor o recomandăm acelor, cari posed limba germană.

— *Arestați.* În urma falimentului băncii agrare și comerciale din Charkov opt membri ai direcțiunii au fost deținuți. Directorii băncii agrare numai după depunerea unei cauțiuni de 6.000.000 ruble, ear' a celei comerciale după depunerea unei cauțiuni de 3.200.000 ruble pot fi puși pe picior liber.

— *Agentul-popa Moța și hornarul J. Lang!* Multele agenturi de asigurări pe viață, întâmplări, moarte, foc, grindină, trăsnete și alte nenorociri cu cari se ocupă popa Moța, chiar și în ziua de Paști în Orăștie și jur pe lângă venitele frumoase îi aduce și neplăceri, întrucât cele mai multe sunt și asigurări ca trase de pâr.

În toamna anului trecut umblând ca cu colinda, a intrat în mai multe rânduri și la hornarul Johann Lang, capacitându-l să se asigureze pe un anumit capital. Acesta în două rânduri i-a zis; »Porinte, eu n'aveam bani, nu poate sigura, dam la mine pace«.

A treia-ora însă l-a prins cu condiția ca să plătească prima rată la anul nou. Hornarul Johann Lang abea după o lună să trezește cu procesul în spate pentru rata primă a premiului. După unele injurături asupra tragerii pe stoară, bietul hornar, de altcum s'erac, și-a luat refugiul la un avocat din loc, căruia i-a povestit modul de asigurare și l-a rugat să-l scape de această sarcină.

Hornarul Johann Lang a și scăpat la forul justițiar competent și a cerut pedepsirea agentului-popa Moța, arătându-l la forul disciplinar protopopesc. După-ce a înțeles despre arătare agentul-popa s'a dus la hornar acasă și sub amenințări că-l va băga în temniță pentru ofensele din arătare, i-a cerut o declarație revocătoare. Despre aceasta, Lang însă acum nu vrea să știe nimic și va face fașiunea sa protocolară atunci când va fi chemat în atacere.

Pe când aducem această împrejurare la cunoștința publică, denunțăm totodată odioasa împrejurare forurilor competente, și tragem atențiunea acelor la prescrișele deobligamintelor preoțimii, avem nădejde că se va sana, aceasta o pretinde obștea și de altcum peste măsură infectată din partea acestui popă-agent.

Am înțeles că, firmele societăților respective, pentru ochii lumii, le-a luat de pe casă.

— *Rupere de nori.* Deasupra comunei Peceneșca de lângă Băile-Herculane s'a întâmplat în 24 l. c. n. rupere de nori, care a pricinuit bieților locuitori mari pagube. Câteva case s'au surpat, ear' grădinile cu pomēt au fost în mare parte nimicite.

— *Pentru postul de învățător-cantor* la școala gr-cat. din Romos s'a deschis concurs. Terminul e 20 August n. 1901.

— *Winkelschreiberii »Ardelenii«* Această titulă o poartă fiește care scriitor, care este lipsit de ori și ce calificăție recunoscută peste tot de legile țerii noastre. Aplicații dela cancelaria advocațională ai institutului »Ardeleana« și anume: gaveleros-sprintinos-buiestros, Iulius Florea alias Zseler, care în zilele acestea a fost totuși în urmă *dis-cualificat* în urma unui act de onoare și care în locuri necunoscute primește cu emlază titula de Doctor juris, avocatul »Ardelenii« și secretarul institutului »Ardeleana«, apoi scriitorul favorit al clicei, N. Tănase, conțrar cu §. 26 alinea 2 a regulamentului de serviciu pentru funcționarii institutului (dacă cumva și acest §. nu s'a metamorfosot sub încuetoarea fostului director executiv?) se ocupă profesionalmente cu lucrări private ceea-ce, prin aceasta denunțăm corectei (?) direcțiunii, pentru cari bagă la buzunar parale.

Pe lângă aceea că dela astfel de ocupațiuni sunt oprși, în urma necualificației ei fac contracte și alte rugări de depuneri cari sunt reieptate din partea forurilor competente.

Un cas concret mai dinainte cu nescai oameni dela Porcurea a fost arătat în scris direcțiunii chiar din partea vânzătorului, care arătare a ajuns în mâinile lui Florea, firește că aceasta n'a mai văzut lumina zilei. Despre această împrejurare are cunoștință contabilul Romul Nicoară și cassarul Petru Belei, cari a depus pâra pe masa cancelariei advocațiale; în zilele acestea a făcut nechemăși unele rugări de depuneri pe seama unor oameni, cari asemenea sunt necorăspunzătoare și prin urmare reieptate, ear' oamenii sunt siliți a aștepta după vadiile depuse, timbrele stricate și a înjura asupra cancelariei advocațiale pentru taxa plătită.

Alois Dismatsek din Porcurea ar putea povesti ceva lucruri necinstite asupra unui promisiuni de 10 fl. pentru exoperarea unui împrumut ipotecar.

Toate acestea și multe alte încă nedescoperite aruncă o umbră compromițătoare, tristă și păgubitoare asupra conducerii acestui institut devenit odios în fața publicului, comise de »Winkelschreiberii« »Ardelenii«.

Publicație.

Comitetul bisericii gr.-or. din Vaidei dă în întreprindere în cale de licitație minuendă și la un loc următoarele lucrări:

1. Facerea scaunului pentru clopote.
2. Repararea școalei peste tot conform planului.

Materialul de lipsă îl dă biserica. Licitația se va ținea Duminecă în 11 August st. n. a. c. la 10 ore înainte de amiază în școală. Condițiunile de licitație se pot vedea la președintele comitetului.

Comitetul parochial.

— **Nenorocire teribilă.** Muncitorul Petru Galea din Remetea timișană fiind ocupat pe moșia proprietarului de acolo cu despoierea de cucuruz, într'un moment nenorocit a ajuns cu brațul stâng în mașina mânăată cu electricitate. Neputându-se elibera de acolo, a fost tîrit cu totul în mașină, care i-a măcinat întreg corpul. Oprindu-se mașina, ceilalți muncitori i-au cules corpul ca o masă de tot diformă. Galea era abia de 37 ani.

— **O comună sănătoasă** este fără îndoială comuna Tastersdorf din Moravia. Sunt trei ani de când în această comună n'a mai răposat nime. Abia acuma s'a întemplat un cas de moarte, dar' răposata, o tină fată, încă n'a fost de naștere din loc, ci a petrecut numai vara acolo.

— **Căldura în America.** Depeșe din Chicago anunță, că temperatura crește în America tot mai mult. O căldură nesuferibilă domnește în Statele-Unite, încât seceră câte 100 vieți de om la zi. Animalele sufer chiar mai mult decât oamenii. În unele locuri a devenit apa mai scumpă decât vinul. Unii oameni câștigă câte 50—100 dolari la săptămână pentru liferarea apei necesară de-a adăpa bieteile vite. Proprietarii mari trebuie să vadă cu ochii cum pier vitele lor din cauza lipsei de apă. În unele state s'a sistat formal lucrul de câmp. Temperatura e de 40-5 grade Celsius în umbră. Prețul legumelor e horend de mare. Paguba în urma secetei se urcă în șapte state la 300 milioane de dolari.

— **Simplificarea administrațiunii dărilor.** Oficiul „K. É.” raportează, că ministrul unguresc de finanțe, Lukács László, încurând va introduce o reformă nouă în ce privește administrația dărilor. Pentru a introduce adecă o uniformitate în purtarea agendelor de administrația dărilor în comune și orașe, precum și în administrația strîns legată cu direcția financiară, ministrul de finanțe, în locul sumedeniei de ordonanțe, a adunat la un loc toate acele regulamente și îndrumări, cari servesc pentru uniformitatea și facilitatea administrației în chestiile împreunate cu administrația financiară. Deodată cu aceasta, ministrul a provocat toate municipiile din țeară, ca în agendele aparținătoare administrației financiare, în viitor să privească de normative numai regulamentele și îndrumările colectate de dînsul.

— **Lupta contra tuberculosei.** La Londra se ține acum congresul învățătorilor și marilor medici din lume, pentru a discuta asupra tuberculosei (ofticei) și remediării acestei boale, care seceră mai multe vieți omenești.

Cel dintăiu care a vorbit în această mare adunare de învățați este doctorul Koch, descoperitorul bacilului tuberculosei, expunând rezultatele studiilor sale întinse.

Este neîndoios, susține Koch, că prin scuipat se propagă această grozavă boală baccilară; moștenirea dă un foarte neînsemnat contingent de bolnavi. — Tuberculosei se cer următoarele: Oamenii, săraci mai ales, să nu trăească prea îngrămădiți, în prea mare contact, care ușurează propagarea bacilului tuberculosei. — Bolnavii să fie de cu vreme internați în spitale de ofticoși, de cări să se înființeze cât de multe. — Poporul să fie luminat asupra faptului, că luată dela început, tuberculosa cu siguranță se vindecă. — Cu bunăvoință, cu îngrijire, cu observarea și respectarea prescripțiilor igienice și de preservare, conchide celebrul medic savant, tuberculosa poate fi exclusă din lume.

— **Carnea de vînat** e mult mai nutritoare ca cea dela animale domestice, conținând 25—28% albumin. Cea mai bogată în albumină e cea de cerb, apoi cea de căprioară. Ca să-i tragem folosul, trebuie și pregătită cum se cade.

— **Cât a costat pe Anglia războiul.** Ziarele din Londra publică un conșpect după care războiul din Transvaal (Bur) a costat până acum pe Anglia 3 miliarde, 605 milioane, 776 mii și 790 franci, în bani gata. Unde rămâne darea în sângele vărsat?

Dare de seamă și mulțumită publică.

Pentru repararea bisericii gr.-or. din Deva au contribuit la mâna subscrisului următorii domni:

Dr. Aurel Munteanu, avocat în Orăștie 100 cor., Dr. Silviu Moldovan, avocat în Orăștie 50 cor., Dr. George Vilt, vice-inspector reg. școlar în Deva 50 cor., Dr. Enea Draia, avocat 20 cor., Ioan Mihaiu, mare proprietar 20 cor., Iosif Orbonaș, pretor 5 coroane, Emil Pap, locotenent 5 cor., Dr. Stefan Erdélyi, medic 5 cor., toți din Orăștie; Atanasiu Roșu, notar 5 cor. și Virgil Olariu, candidat de avocat în Orăștie 5 cor. Suma 270 cor.

Primească marinimoșii donatori și evlavioșii credincioși sinceră mulțumită pentru marinimositatea d-lor față de sf. noastră biserică din Deva.

Dumnezeu să le răsplătească.

În numele comunei bisericești gr.-or. române din Deva.

Deva, 21 Iulie n. 1901.

George Romanul,
protopresbiter.

DIVERSE

Galanterie arabă.

Un călător de prin Africa povestește, că într'o dimineață își uda florile din fereastră. Se vede că a vărsat prea multă apă, căci ea curse jos în stradă chiar pe capul unui Arab, care zăcea lungit sub fereastra lui. Infuriat se ridică Arabul și privind în spre fereastra, dela care se retrase Europeanul, zise cu emfază: „Dacă ești un om bătrân, te desprețuesc, dacă ești tinăr, te afurissc, dacă ești o femeie bătrână, te iert, dacă ești o fată îți mulțumesc!”

Ce e frumsețea?

În Europa admiră dinții cei albi, în Japonia să fie galbeni, în India roșii. O față sănătoasă e de invidiat, în Groelandă însă și-o văpșesc, femeile albastru sau verde, Ru-soaicele alb. Care e forma cea mai frumoasă a nasului? În Persia e cel vultur, în Haiti cel turtit, în Rusia cel dat în sus. Nouă ne plac figurile svelte, Turcilor cele scurte și groase, noi iubim ovalul feței, Turcul fața ca luna. La noi trece o frunte înaltă drept dovadă a unui spirit luminat, în Grecia fruntea îngustă e semnul frumuseții. În Europa cântă poezii părul blond, castaniu, negru după împrejurări: pe insulele Mariane e preferit părul alb. Persienii urăsc părul cel roșu. Turcii îl divinizează. O gură mică, real și figurat, se prețuește însă pretutindeni.

Dama modernă.

Dama arabă își lasă copilul în brațele doiciei, ear' ea ține în brațe câni. Dama modernă își maltratează bărbatul, slugile și pianul; injură și cântă de se sparie vecinătatea. Dama modernă se duce la biserică numai când are pălărie nouă; la prietene se duce numai ca să-și dea vînt poștei de clevetire. Dama modernă doarme până la amiază; ea n'are idee ce e degetarul, și nu poate deosebi un ac de cusut de o furcă. Dama modernă ar da mult să știe în ce țară crește sarea din pământ și cum sug puii de pasăre lapte dela mamele lor. Dama modernă mănâncă pe ascuns ouă și șuncă, ear' la masă între oaspeți ia numai două linguri de supă, ca să se arete delicată, ear' când o întrebi cum se numește cel mai mic copil al ei, îți răspunde: «Nu știu, domnule, întrebați, vă rog, pe doică».

Numeri singuratici din „Activitatea” se pot cumpăra numai în librăria dlui H. Graef din Orăștie. Administrația.

Subscrisul aduc la cunoștința on. public, că numai în Restaurantul meu »Contele Stefan Széchenyi« în Orăștie, se află cea mai bună calitate de bere a lui „Dreher“.

Cu stimă

Aladár Szatmári,
Restaurateur.

1-3

ANUNȚ

Se caută un învățacel, care a trecut în etate de 13—14 ani, din casă bună și a absolvat oel puțin 2 clase gimnasiale în neguțătoria de manufactură și mărfuri curente. Condițiunile în scris a se adresa la firma

George Baciu,
comerciant în Orăștie
(Szászváros).

1-

40 hct. vin vechiu din anul 1890

à 64 cor. hct., ear' pentru cantitatea întreagă cu preț mai moderat.....
Risling în butelii à 7 dcl. și
Șampanie de diferite soiuri.

Toate cu prețuri foarte moderate.

A se adresa la
Vasile N. Bidu, comerciant
în Orăștie.

„Minerva” inst. tipogr., societate pe acții

în Orăștie Szászváros

Opuri -----
Bilete de log. -----
Broșuri -----
Circulare -----
Bil. de vizită -----
Invitări -----
Bilanțuri -----
Acții -----
Cap. de epist. -----
Placate -----
Ord. de dans -----
Adrese -----
Compturi -----
Note -----
Preț Curent. -----
Anunțuri -----
Registre -----
Imprintate -----
Couverte -----
Bilete de cun. -----
Etc. etc. etc.

Există deja de 13 ani și este pro-
văzută cu tot felul de material
necesar, ca ori-care altă tipografie.

Institutul Tipografic

„Minerva”

pe lângă că efectuește ori-ce co-
mande repede și cu prețuri mode-
rate, se îngrijește totodată ca toate
acelea să fie estetic lucrate și
fără erori.

Până de prezent se bucură de sprigi-
nului celor mai îndepărtate orașe. Dovadă
aceasta despre promptitudinea și
acuratețea cu care efectuește ori-ce
lucrare.

Ca unica tipografie românească în
acest mare comitat, se roagă de bine-
voitorul sprigin al celorlalte institute
rom., precum și al privaților.